

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., v právní věci žalobce **I. V.**, M. T. 5, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2015, č. j. KUOK 71927/2015, ve věci přestupku,

t a k t o :

I. Žaloba s e z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání

žalobce proti rozhodnutím Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel (dále „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 10. 2014, č. j. SMOL/208269/2014/OARMV/DPD/Reg. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.200 Kč.

[2] Žalobce **v žalobě** namítal, že mezi stranami není spor o tom, že zmocněnec žalobce podal odvolání dne 13. 6. 2015. Spornou otázkou zůstává datum doručení odvoláním napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo zmocněnci žalobce, panu P. K., doručeno na adresu k doručování. Zmocněnec žalobce žádal ve svém prvotním podání (odporu proti příkazu), aby mu správní orgán doručoval písemnosti na emailovou adresu X, ke které měl zřízen též elektronický podpis. Správní orgán se na tuto adresu nepokusil rozhodnutí doručit a doručoval na špatnou e-mailovou adresu X (bez diakritiky), kdy záměrně vynechal diakritická znaménka s odůvodněním technicky systémového vybavení dotčeného správního úřadu, namísto toho správní orgán doručil rozhodnutí na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce, na které nebylo faktické doručení úspěšné.

[3] Podstatné pro posouzení žaloby tak bude zjištění, zda tvrzení žalovaného o nemožnosti doručit rozhodnutí na elektronickou adresu zástupce žalobce (X - s diakritikou) bylo pravdivé a zda skutečně existovaly objektivní překážky, pro které nebylo možné na takovou elektronickou adresu písemnost doručit. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 - 26. Podle žalobce žádné objektivní překážky doručování na adresu X (s diakritikou) dány nebyly. Žalobce vycházel zejména z toho, že jiné správní orgány na tuto adresu běžně písemnosti (úspěšně) doručují. Proto je nepravděpodobné, že by zrovna Magistrát města Olomouce nebyl technicky vybaven k tomu, aby mohl na jakoukoliv elektronickou adresu odeslat e-mail. Žalobce přiložil přílohou jako důkaz potvrzení o úspěšném doručování písemností jinými správními orgány na e-mail s diakritikou X který zároveň prokazuje, že takové doručení přispívá k ochraně práv účastníka řízení, neboť doručení písemností je v takovém případě úspěšné (přijetí písemností je řádně potvrzeno). Správní orgány jsou oprávněny vypravovat písemnosti též z elektronických adres úředníků, nikoliv pouze z elektronické podatelny (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 10. 2015, č. j. 10 As 165/2014 - 54). Všichni úředníci Magistrátu města Olomouce mají nainstalovaný e-mailový klient Microsoft Outlook 2013 (důkaz: svědecká výpověď Mgr. B. R., úřednice oddělení drobných přestupků v dopravě Magistrátu města Olomouce). Z tohoto e-mailového klienta lze na adresu X e-mail bez dalšího úspěšně odeslat (důkaz: doložené print screeny o úspěšně odeslané a doručené zprávě ze shodného e-mailového klienta). Není pravdou a nijak nevyplývá ze spisu, že by důvodem, proč Magistrát města Olomouce nevypravil písemnost na elektronickou

doručovací adresu zmocněnce žalobce, byly objektivní technické překážky trvalého charakteru.

[4] Pokud by Magistrát města Olomouce dospěl k závěru, že nebude zástupci účastníka doručovat písemnosti na elektronickou adresu, bylo nutné, aby žalobce byl o takovém postupu vyrozuměn (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 8. 2015, č. j. 9 As 60/2015 - 39). Správní orgán žalobce nevyrozuměl o tom, že by ustoupil od doručování na elektronickou adresu stanovenou dle § 19 odst. 3 správního řádu. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že bylo doručeno zákonným způsobem a na řízení nedopadá § 84 správního řádu. Náhradní doručení (prostřednictvím poštovního doručovatele, navíc prostřednictvím fikce), nemůže být dááno k tíži žalobce, neboť správní orgán nedoručoval v souladu s právními předpisy. Podle § 19 odst. 8 správního řádu je oprávněn k tomuto doručování přistoupit teprve tehdy, pokud by byl pokus o doručení na elektronickou adresu neúspěšný. Taková situace však nenastala, neboť správní orgán se nepokusil o takový způsob doručení. Žalobci tak nebylo doručeno žádné rozhodnutí, neboť správní orgán, ať již chybně nebo úmyslně nedoručoval na žádnou z uvedených adres zmocněnce. Proto se žalobce dozvěděl o rozhodnutí teprve z přípisu správního orgánu I. stupně nadepsaném „Sdělení“ ze dne 29. 5. 2014 (zjevně vyhotoveného téhož dne, avšak roku 2015, pozn. žalobce), doručného dne 11. 6. 2015. Proto podle § 84 odst. 1 správního řádu při neoznámeném rozhodnutí běžela odvolací lhůta 30 dnů ode dne, kdy se žalobce o vydání rozhodnutí a řešení otázky dozvěděl. Zmocněnec žalobce podal odvolání dne 13. 6. 2015, tedy v zákonné lhůtě, oprávněnou osobou a včas.

[5] Žalovaný **ve vyjádření k žalobě** uvedl, že rozhodnutí o odvolání bylo předáno k doručení dne 14. 8. 2015 a nabylo právní moci dne 23. 8. 2015. Lhůta pro podání žaloby činí dva měsíce. Žaloba byla podána prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, ačkoliv právní zástupce jako advokát disponuje datovou schránkou. Žalovaný si je vědom toho, že je věcí právního zástupce, jakou strategii při obhajobě klienta využije, ale považuje za zarážející, že podání (žaloba proti rozhodnutí správního orgánu), bylo podáno v listinné podobě a k přepravě bylo předáno 23. 10. 2015. Žaloba byla doručena na soud až dne 9. 11. 2015. Dle sdělení na informacích České pošty však doporučená písemnost bývá doručována na 90 % již druhý den. V projednávaném případě byla písemnost (žaloba) doručena až po 16 dnech, což žalovaný považoval přinejmenším za zarážející. K samotné žalobě žalovaný poukázal na to, že je totožná s odvolacími námitkami. S těmi se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal a poukázal na procesní strategii zmocněnce s uvedením některých spisových značek řízení, při kterých aplikoval obdobnou procesní strategii. Žalovaný ve svém rozhodnutí vyslovil právní názor, který je totožný s právním názorem Nejvyššího správního soudu, jenž se touto procesní strategií již zabýval ve svém rozsudku ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 - 26. Podle žalovaného žalobní námitky jsou liché a žalobu je třeba zamítnout jako nedůvodnou.

[6] Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následující zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 10. 8. 2015.

[7] Ze správního spisu ve vztahu k souzené věci soud zjistil, že rozhodnutí o přestupku správního orgánu I. stupně ze dne 6. 10. 2014 bylo doručováno zmocněnci žalobce P. K. e-mailem na jeho adresu X. Z této adresy zasílal správnímu orgánu I. stupně zmocněnec P. K. v předmětném řízení dne 1. 8. 2014 odpor. V odporu požádal žalobce o zasílání korespondence na e-mailovou adresu X (s diakritikou). Na e-mailovou adresu X zaslal Magistrát města Olomouce dne 6. 10. 2014 sdělení, že adresa X (s diakritikou) je v rozporu s pravidly pro zakládání elektronických adres, neboť tato pravidla obecně nepovolují jakákoliv znaménka či jinou diakritiku. Proto správní orgán I. stupně zmocněnci žalobce sdělil, že veškerá další korespondence ve věci bude prostřednictvím elektronické pošty směřovat výhradně na adresu X, která se objevuje na zmocněncem doručované elektronické korespondenci. Pokud nebude žádná ze zasílaných listin potvrzena jako přijatá, bude veškerá korespondence zasílána také na doručovací adresu zmocněnce žalobce X. A správní orgán I. stupně v daném správním řízení tak nadále skutečně činil.

[8] Protože zmocněnec žalobce nepotvrdil přijetí rozhodnutí o přestupku ze dne 6. 10. 2014 na elektronické adrese X, byla písemnost doručována poštou na adresu X. Dne 8. 10. 2014 byl adresát vyzván k vyzvednutí zásilky, bylo mu zanecháno poučení a od toho dne byla připravena zásilka k vyzvednutí. Zásilka byla vložena do schránky dne 21. 10. 2014. Fikce doručení nastala dne 20. 10. 2014. Tím bylo rozhodnutí o přestupku doručeno.

[9] Dne 25. 5. 2015 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemnost nazvaná „zastavení řízení“. Odesílatelem byl zmocněnec P. K. a písemnost byla zaslána z e-mailu X.

[10] V této písemnosti zmocněnec žalobce uvedl, že přestupek byl promlčen a nebyl o něm nějak vyrozuměn, proto žádá o zaslání usnesení o zastavení řízení z důvodu promlčení.

[11] Do datové schránky zmocněnce žalobce byla fikcí (vypršením 10 dnů) dne 11. 6. 2015 doručena odpověď správního orgánu I. stupně, že dne 6. 10. 2014 bylo vydáno rozhodnutí, které nabylo právní moci dne 5. 11. 2014.

[12] Dne 13. 6. 2015 bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně odvolání žalobce ve formě datové zprávy s kvalifikovaným certifikátem.

[13] Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjasnil, že odvolání podané v rámci odporu bylo podáno v době, kdy posuzované rozhodnutí neexistovalo a existovat nemohlo. Odvolání lze podat až poté co bylo rozhodnutí vydáno. Teprve po jeho vydání a seznámení s obsahem § 82 odst. 2 správního řádu může účastník řízení vznést argumenty proti rozhodnutí. Odvolání nelze podat předem. Nejdříve lze odvolání podat v den vydání rozhodnutí. Věta třetí § 83 odst. 1 správního řádu se neuplatní. Podání označené jako odvolání, které předcházelo vydání rozhodnutí, nebude mít účinky odvolání ve smyslu § 85 a následujících s. ř. s. Odvolání nelze podat do budoucna. Podání odvolání třeba již při spáchání přestupku by bylo absurdní. Odvolání obsažené v odporu zmocněnce žalobce nelze považovat za nic jiného než jistý způsob strategie v obdobných řízeních (například sp. zn. KÚOK/71733/2014/ODSH - SD/7471, KÚOK/87531/2014/ODSH - SD/7471), kterou používá zjevně ve snaze nepromeškat toto své právo, když rozhodnutí správních orgánů doručovaná na elektronickou adresu nepotvrzuje (§ 19 odst. 8 správního řádu) a ve většině případů nepřebírá jinak než fikcí na jím určenou doručovací adresu (ke dni rozhodování je pro doručování užívaná aktivní datová schránka zmocněnce). Správní orgán I. stupně se pokusil po podaném odporu provést doručení předvolání k ústnímu jednání na elektronickou adresu X, tj. bez užití diakritického znaménka, a to s ohledem na technicky systémové vybavení dotčeného správního úřadu. Jestliže tedy správní orgán nemohl odeslat odvoláním napadené rozhodnutí na zmocněncem označovanou elektronickou adresu, nestalo se tak v dané věci v důsledku jednorázového pochybení některého z jeho zaměstnanců či technické závady, ale v důsledku systémového problému technického charakteru. Žalovaný vyjádřil podiv nad tím, že elektronickou adresu obsahující diakritická znaménka zvolila právě osoba vystupující v řízení před správními orgány jako zástupce účastníků, u níž se předpokládá, že jí budou doručovány písemnosti různých správních orgánů, jejichž úroveň technické vybavenosti a dostupnost moderních technologií či programů může být často zcela odlišná. Přestože právní úprava doručování podle správního řádu je konstruována na prioritě doručování na adresu zvolenou účastníkem či jeho zástupcem, nemůže volba doručovací adresy v elektronické podobě představovat jediný přípustný prostředek doručení určité písemnosti účastníkům či jejich zástupcům. Zvláště pokud je dána objektivní technická překážka, která není jednorázová či snadno odstranitelná. Bylo by v rozporu se smyslem § 19 odst. 4 správního řádu, který má přispívat k urychlení řízení, formálně lpět na povinnosti doručovat výhradně elektronicky. Lze připustit, aby správní orgán jsou-li dány výše nastíněné technické překážky za analogického užití § 19 odst. 8 a 9 správního řádu písemnost i přes žádost o doručování na elektronickou adresu doručoval, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Takový postup lze připustit tím spíše, pokud je doručováno zástupci účastníka zmocněnému též k přijímání písemností (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 - 26). Předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí žalovaný neshledal.

[14] Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[15] K námitce žalovaného, že žaloba byla podána poštou a doručena soudu až 17. den po podání obyčejné (nedoporučené) poštovní zásilky, soud sděluje, že ověřil u České pošty, s. p., Na Strži 1709/42, Praha 4, že obálka byla opatřena razítkem této pobočky České pošty (písemné sdělení pobočky ze dne 23. 12. 2015). Proto soud žalobu projednal v souladu s právními názory Nejvyššího správního soudu vyslovenými v jeho rozsudcích ze dne 25. 11. 2015, č. j. 2 As 231/2015 – 33, ze dne 15. 12. 2009, č. j. 4 Ads 116/2009 – 40; usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006 – 68; nálezem Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 2509/08).

[16] Námitka, že žalovaný podal odvolání jako součást odporu, a proto bylo včasné, není důvodná. Žalobce v odporu skutečně uvedl mimo to, že podává odpor, že *se odvolává též proti případnému rozhodnutí vydanému ve věci, a to i v případě, že toto rozhodnutí bude vydáno teprve v budoucnu*. Odpor byl podán proti příkazu ze dne 14. 7. 2014. Podle § 37 odst. 1 věty druhé správního řádu *podání se posuzuje podle svého skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno*. V daném případě správní orgán I. stupně správně posoudil podání žalobce jako odpor a nikoli současně jako odvolání. To ostatně žalobce nebyl ani oprávněn podat, neboť odvolání lze podat pouze proti rozhodnutí, které bylo vydáno, jinak by bylo předčasné. V posuzovaném případě byl teprve vydán příkaz, který byl zrušen podaným odporem, a teprve mělo následovat správní řízení. Vydání rozhodnutí ve věci samé mělo následovat až po provedení celého řízení. Teprve poté je podle § 71 odst. 2 písm. a) správního řádu rozhodnutí vydáno *dnem předání stejnopisu* písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiným úkonem k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám. Bezpochyby muselo být zástupci žalobce známo, že takový den je značně vzdálen okamžiku podání odporu a podávat odvolání v rámci odporu je zcela předčasné a nemožné. Ještě nebylo proti čemu brojit. Podle § 150 odst. 3 správního řádu podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. V takové situaci ani neměl správní orgán I. stupně povinnost vyzývat žalobce k odstranění rozporů, jak to předvídá § 37 odst. 3 správního řádu. Žalobce měl tak totiž právo uplatnit své konkrétní návrhy a stanoviska podle § 36 odst. 1 až 3 správního řádu v průběhu celého správního řízení, které bylo zahájeno vydáním příkazu a ukončeno rozhodnutím ve věci samé, resp. rozhodnutím o odvolání. Ostatně, v posuzované věci žádné konkrétní důvody proti příkazu v odporu žalobce netvrdil. Z odporu bylo zřejmé, že je toliko odporem a nikoli odvoláním, protože bylo zcela zjevné, proti čemu směřuje, a to, že žalobce reagoval na zaslaný příkaz.

[17] Další spornou otázkou byla otázka včasnosti podání odvolání. Napadeným rozhodnutím bylo odvolání žalobce odmítnuto jako opožděné, proto byl krajský soud oprávněn posuzovat v mezích žalobních bodů toliko včasnost odvolání (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 5 As 107/2013 – 38, první tučně

zvýrazněná část, podle kterého je rozsah soudního přezkumu vymezen v takových případech pouze na opožděnost odvolání).

[18] Příkaz ze dne 14. 7. 2014 byl žalobci doručen do vlastních rukou dne 21. 7. 2014. Dne 24. 7. 2014 podal žalobce prostřednictvím zmocněnce P. K. odpor a k němu přiložil plnou moc a žádost o doručování na adresu X (s diakritikou). Správní orgán I. stupně po odeslání předvolání na adresu X (tj. bez diakritiky) doručil předvolání i rozhodnutí o přestupku zástupci žalobce na doručovací adresu uvedenou v evidenci obyvatel. Přijetí písemností na elektronické adrese X zmocněnec žalobce nepotvrzoval. Rozhodnutí o přestupku bylo doručeno fikcí dne 8. 9. 2014 a dne 5. 11. 2014 nabylo právní moci. Odvolání podané 13. 6. 2015 žalovaný posoudil jako opožděné. Předvolání bylo mimoto doručováno i přímo žalobci a bylo mu doručeno do vlastních rukou dne 5. 9. 2014.

[19] Jelikož zmocněnec žalobce neměl datovou schránku, doručoval mu správní orgán písemnosti v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu na požadovanou adresu pro doručování X, ovšem bez diakritiky. Po marném pokusu o doručení na tuto adresu správní orgán I. stupně doručoval zmocněnci na adresu X a po nepotvrzování přijetí písemností na adresu uvedenou v evidenci obyvatel jako adresu pro doručování (tj. X).

[20] Podle § 20 odst. 1 správního řádu fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.

[21] Podle § 19 odst. 8 správního řádu písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

[22] Podle § 24 odst. 1 správního řádu jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

[23] Zmocněnec žalobce potvrzení přijetí zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná, z adresy X (byť bez diakritiky), ovšem ani z adresy X (ze které

zmocněnec zasílal podání správnímu orgánu) nepotvrdil. Proto doručoval správní orgán I. stupně tak, jako kdyby zmocněnec žalobce o doručení na elektronickou adresu nepožádal, a to v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu. Správní orgán I. stupně nejdříve na uvedenou adresu bez diakritiky doručoval proto, že mu bylo známo, že na adresu s diakritikou nebylo v tehdejší době možné doručovat. Další, komplikované postupy vedoucí k doručení na elektronickou adresu zmocněnce žalobce s diakritikou nemohly vést k urychlení řízení.

[24] Podstatné ve věci je rovněž to, že správní orgán I. stupně vyrozuměl zmocněnce žalobce přípisem ze dne 6. 10. 2014, že mu bude nadále doručovat na elektronickou adresu X a pokud nebude přijetí písemnosti z této adresy potvrzeno, bude doručovat na stanovenou doručovací adresu X, neboť nelze doručovat na elektronickou adresu X (s diakritikou).

[25] Soudu je známo, že na internetové doméně „.eu“ je možné zřizovat domény druhého řádu i s použitím diakritiky. Tato informace však nebyla všeobecně známá v roce 2014, tedy v době řízení před správními orgány v posuzované věci. Postup správního orgánu I. stupně je proto pochopitelný, a to i s ohledem na skutečnost, že zmocněnec žalobce dojití písemnosti na tuto elektronickou adresu nepotvrdil. Proto nemohl mít v souladu s § 19 odst. 8 správního řádu své rozhodnutí za doručené.

[26] Bylo všeobecně rozšířeným omylem, že v e-mailové adrese nemohou být použity znaky s diakritickými znaménky (háčky a čárky). I když správní orgán I. stupně nedoručil své rozhodnutí na takovou adresu, sdělenou zmocněncem účastníka správního řízení (§ 19 odst. 3 správního řádu z roku 2004), jde o účinné doručení, jestliže bylo rozhodnutí následně doručeno, byť fikcí, na adresu, kterou si zmocněnec, vystupující v řadě obdobných řízení, určil jako adresu pro doručování v centrální evidenci obyvatel podle § 20 odst. 1 téhož zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2016, č. j. 1 As 104/2015 – 27, www.nssoud.cz).

[27] Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 – 26 anebo ze dne 23. 7. 2015, č. j. 8 As 36/2015 – 54, je soudu i veřejnosti známo, že ani na adrese X (s diakritikou) zmocněnec v odkazovaných věcech nepotvrzoval přijetí písemností na uvedené elektronické adrese a proto bylo nutno mu doručovat prostřednictvím držitele poštovní licence (srov. bod 29 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2015, č. j. 8 As 55/2015 – 26).

[28] Soud rovněž nepochybuje, že tento omyl byl vyvolán obecným zmocněncem žalobce záměrně, neboť komplikace s doručováním ze strany správních orgánů na jím uvedenou adresu se opakují v celé řadě případů. Volba adresy, kombinující slova s diakritikou ani nemůže mít jiný účel, než právě zkomplikování doručování zvolenému obecnému zmocněnci, z něž pak zastoupené osoby a jejich zástupci těží v řízeních ve správním soudnictví.

[29] Ze spisu jednoznačně vyplývá snaha správního orgánu I. stupně doručit napadené rozhodnutí zmocněnci žalobce. Po neúspěšném pokusu o doručení na elektronickou adresu X (byť bez diakritiky) a na adresu X(ze které zasílal zmocněnec písemnosti správnímu orgánu) tak nakonec učinil prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a to na adresu, kterou má zmocněnec žalobce v centrální evidenci obyvatel uvedenou jako adresu pro doručování písemností. Ani zde nebyl při pokusu o doručení zastížen a uloženou zásilku si následně nevyzvedl. K doručení proto došlo fikcí dne 8. 9. 2014. Jestliže si osoba, která navíc opakovaně vystupuje ve správních i soudních řízeních jako obecný zmocněnec, zvolí v centrální evidenci obyvatelstva adresu pro doručování, nemůže následně namítat neúčinnost doručení na tuto adresu.

[30] Právní účinky doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku ze dne 6. 10. 2014 tedy nastaly dne 5. 11. 2014. Odvolání bylo podáno dne 13. 6. 2015, tedy po marném uplynutí patnáctidenní odvolací lhůty stanovené v § 83 odst. 1 správního řádu. Odvolání bylo proto žalovaným zamítnuto pro opožděnost zcela v souladu s právním řádem.

[31] Shodné skutkové případy posoudil stejně Nejvyšší správní soud např. ve věcech sp. zn. 10 As 28/2016, 1 As 104/2015 a 2 As 27/2016.

[32] Shrnuto, žalobce podal odvolání 13. 6. 2015, tj. v době, kdy marně odvolací lhůta uplynula, jelikož žalobci bylo rozhodnutí právně účinně doručeno na jeho doručovací adresu podle § 24 odst. 1 správního řádu (tzv. fikcí) dne 8. 9. 2014 a nabylo právní moci dne 5. 11. 2014. Pokud by měl zmocněnec žalobce skutečný zájem o bezproblémové doručování, nesděloval by jako doručovací adresu elektronickou adresu s diakritikou – tj. X. Zmocněnec žalobce bezpochyby z jiných správních řízení již v červenci 2014 věděl, že doručování na elektronickou adresu s diakritikou není pro správní úřad možné.

[33] K návrhům žalobce na dokazování soud konstatuje, že v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. nemá soud povinnost vyhovět všem návrhům na dokazování, které účastníci vznesli, neboť je mu dána diskrece rozhodnout, které z navržených důkazů provede. Podle konstantní judikatury Ústavního soudu lze provedení důkazu odmítnout ze tří důvodů, tj. pro jeho irelevantnost ve vztahu k předmětu řízení, pro jeho nedostatečnou vypovídací hodnotu nebo pro jeho nadbytečnost (srov. nález ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01, dostupný na <http://nalus.usoud.cz>). Navržené důkazy *print screeny* soud neprováděl, protože to bylo v dané situaci nadbytečné. Judikatura správních soudů (srov. citovanou shora) se shodla na tom, že jednání zástupce žalobce spočívající ve sdělení doručovací elektronické adresy s diakritikou je obstrukčním jednáním a nepožívá ochrany. V daném případě bylo zástupci žalobce rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku ze dne 6. 10. 2014 doručeno dne 8. 9. 2014 v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu na adresu, kterou si uvedl zástupce žalobce v evidenci

obyvatel. Za dané procesní situace a argumentace uvedené shora, nemělo prokazování doručování na elektronickou adresu s diakritikou v jiných věcech pro posouzení souzené věci žádný význam. Nejednalo se o novou věc, která by nebyla v rozhodovací činnosti soudů známa a o právní otázku, která by nebyla vyřešena a mohla objasnit skutkový a následně právní stav souzené věci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 4. 2016, č. j. 10 As 28/2016 – 26, podle kterého úsilí o naplnění spravedlivého řízení před správními úřady a soudy nemůže spočívat v bezduché akceptaci triků, jejichž účelem není nic jiného, než toto řízení či jeho výsledek zhatit). Pro posuzovanou věc je navíc irelevantní, jak postupují jiné správní orgány při přijímání a odesílání písemností (shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2016, č. j. 7 As 59/2016 – 31, bod 14 a násl.). Ani potvrzení možnosti doručovat na e-mail, ani potvrzení možnosti vypravení e-mailu prostřednictvím aplikace Microsoft Outlook listinami či výsledkem oprávněné úřední osoby nemohly vyvrátit argumentaci uvedenou shora o účelovosti jednání zmocněnce žalobce a překážkách v postupech správních orgánů. Takové jednání zmocněnce žalobce nemohlo vést k urychlení řízení a jediným možným způsobem, jak toto řízení vůbec provést, bylo doručovat na adresu, kterou měl zmocněnec uvedenou v evidenci obyvatel. Nadto smyslem doručování je to, aby se adresát měl možnost s písemností seznámit. To bylo v dané věci naplněno, neboť písemnosti byly vždy odeslány na zvolenou doručovací adresu zmocněnce a příkaz a předvolání současně i žalobci do vlastních rukou.

[34] Úspěšný žalovaný žádné náklady řízení nepožadoval a soud ze spisu žádné nezjistil, proto mu je nepřiznal, a neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, to vše podle § 60 odst. 1 s. ř. s.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Olomouc 22. května 2017

Za správnost vyhotovení:
Šárka Harazinová

JUDr. Martina Radkova, Ph.D., v. r.
samosoudkyně